

Mezőberényi nosztalgia, 2011-2016, egy lezárult korszak

Porogi Anna (12C osztály, 13T)

Minden AJTP-s osztály élete a zánkai gólyatáborban kezdődik, majd az ötödik évben, Mezőberényben ismét találkozunk és megmutatjuk egymásnak, hogy mit nyújtott számunkra a program, egyfajta összegzés történik.

Az Eger-Neumann csapattal pénteken érkeztünk erre a csodás kis helyre, ahol egészen szombat délig maradtunk. Az iskola igazgatónő, majd a lelkes úr köszöntő beszéde után városnézésre indultunk. Itt olyan érdekességeket tudhattunk meg a városról, amelyeket ránézésre nem is gondolhattunk volna.

Nagyon remélem, hogy ragadt ránk egy kis szerencse a Fortuna téren, ahol kétszer is volt az ott lévő lottózóban ötös. Az első után „lottóturizmus” indult el, innen kapta a tér a nevét. Biológia-kémia szakosként szívügyemnek érzem Dr. Lux Jakab nevét elmondani, aki a 1848-49-es szabadságharc orvos főhadnagya volt. Ha kellett, bujkálva is gyógyította a betegeit, és lehetőség szerint, mindenkire anyanyelvén szólt. A másik híres orvosa a városnak Bak Mihály onkológiai professzor, aki a női rák ellen volt élharcos. Hozzá tartozik a Kék golyó nevű épülete a városnak. És ha már egészség: a sportcsarnok Molnár Miklós, egykori testnevelés tanár előtt tiszteleg.

Érdekes, hogy a város egyik szabadidős helyén található egy sörkocsi. Ezen több személy foglalhat helyet, és mint a biciklin tekerhet. Ha megunják, megállnak, isznak sört, beszélgetnek, majd folytatják. Persze nem csak az épületek nevezetesei. A nem messze innen lévő liget területe része a Körös-Maros Nemzeti Parknak.

A művészi oldalt tekintve: itt járt többek között Petőfi Sándor, és megírta a Szörnyű idő című versét. Számos szobor és emlékmű díszíti a várost. Gerle Margit (DLA: Doctor of Liberal Arts) keramikus művész szintén a város szülöttje.

Miután alaposan szemügyre vettük a települést, elkezdődött az Arany nálunk első része. Összesen 7 osztály volt jelen, az első napon 4 szerepelt. Kis videónk után Örkény István: Egy pocsolya emlékirata, majd a várva-várt Cup song előadásunk következett. Még a buszút során bespájzoltunk poharakból, mellyel nagyon jól hangzott az ének alatti osztatónk. (osztatónk: ismétlődő ritmus, mely kíséri a dalt)

Szombaton ismét városnézés, de egy kicsit messzebb: Nagyszalontára mentünk, Arany János szülőhelyére. A versekből ismert Csonka torony, a szülői háza és szobra méltó emléket nyújtanak e neves költőnek, aki mint megtudtuk, mindig két szem kockacukrot hordott a zsebében és szigorúan dolgozott. Persze nem csak ő volt az egyetlen költője, írója ennek a városnak, még sokan mások. Egyórás buszúttal visszaértünk, egy rövid ebéd, pihenő, és indulhat az Arany nálunk második része.

Szervezőink nem voltak restek a programokat illetően sem: éjszakai túrára indultunk, ahol kilenc állomás volt. Az első állomáson két kifeszített madzag között kellett egy pingpong labdát átjuttatni hétszer. A másodikon 14 ember szorosan egymás mellett ülve, összeérő csípővel, hátra támasztott karral, egy narancsot adogatott át a bokáján a szomszédnak. Egy másik feladatban 7 különböző módon kellett időre átvinni a másikat két fenyőfa között, aztán szavakat raktunk össze, feladatlapot oldottunk meg, zeneszámok címét rajzoltuk le, kreatív párbeszédet adtunk elő kezdő és záró mondatokból. Hullahopp karikákon fűztük át magunk, egymást is felfűztük, majd zárásként egy esti bábjáték következett. Sajnos a botsáska nagyon nehéznek bizonyult, de a hangulat mindenért kárpótolt.

Vasárnap megint csak vetélkedtünk: a városról elhangzott információk segítségével totót töltöttünk ki, verset írtunk, Arany balladákat adtunk elő némán, angolul actyvitiztünk. Eredményhirdetés, majd szomorú búcsú következett.

Mindig jó érzés beszámolót írni, hiszen általában valamilyen jó emléket öntök szavakba. Már néhányat írtam, de sosem unom meg. Remélem, hogy sokáig fog létezni ez a program, és még sok hozzám hasonlót gazdagít „emlékkincsekkel”.

